

[Friis-Skotte.]

have været paakrævet, naar Hensynet alene var Banernes Økonomi.

Den højtærede Minister udtalte endvidere, at han ikke interesserede sig for, at Taksterne i Udlandet er højere, end de er her, thi, som han sagde, Konkurrencen til Statsbanerne findes jo her i Landet. Det er unægtelig en for en fremragende Jernbaneadministrator som den højtærede Minister ejendommelig Udtalelse, at han ikke interesserer sig for, hvilke Takstindtægter man overalt i Udlandet maa kræve, for at Banerne kan løbe rundt, og hvilke Takster Erhvervslivet hos vore Erhvervskonkurrenter i Udlandet maa bære, for at dette kan ske. Vore Driftsudgifter for Banerne er jo ikke og kan ikke være mindre end de tilsvarende i Udlandet; Danmark er, som det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, et teknisk set meget daarligt Jernbaneland, og derfor er virkelig en Betragtning af, hvilke Jernbetakster man i Udlandet maa kræve, for at Balance kan naas, selvsagt af overordentlig stor Betydning. Ministerens Henviisning til, at Konkurrencen har vi jo her i Landet, er uimodsigelig rigtig, men den foretagne almindelige Takstnedsættelse paa alle Varer og paa alle Afstande rammer jo langt ud over, hvad Hensynet til at imødegaa den tilstedeværende Konkurrence gør nødvendigt.

Den højtærede Trafikminister tror paa en Bedring af Godstrafikken i den kommende Tid. Jeg har det samme Haab, men jeg støtter unægtelig dette i mindre Grad paa Takstnedsættelserne end paa, hvad den højtærede Minister kan faa ud af Loven om Koncession af Rute- og Fragtautomobilerne, og hvad der derigennem kan føres tilbage af Trafik til Banerne. Jeg ved, at Privatbanerne venter sig overordentlig meget af denne Lov, og den vil jo i samme Grad være Statsbanerne til Nytte. Jeg tror, at det i Virkeligheden er den væsentligste Chance, som Ministeren har til at bringe Trafikken op.

Jeg udtalte i Foraaret, at med Indførelsen af disse politiske Takstnedsættelser, hvorved Banerne dømtes til at løbe med stedsevarende Underskud, opgav Regeringen og de, der sluttede sig til Regeringen, faktisk det Forretningsprincip, som alle samledes om i 1925.

Den højtærede Trafikminister benægtede dette, men jeg har jo allerede ved, hvad der nu er sket og udtalt af den højtærede Minister, faaet Ret. Den højtærede Minister, som i 1925 i Forenklingsskommisjonen var min bedste Medarbejder i Udformningen af dette Princip og i Opstillingen af Forrentning og Afskrivning i Statsvirksomhedernes Regnskaber, saaledes som den er gennemført, og som var enig i, at Underskuddet burde fremtræde klart i Regnskaberne, for at alle kunde holde sig for Øje, hvad der til enhver Tid manglede i, at Virksomhederne hvilede i sig selv, og blandt andet for at hindre, at der foretoges urimelige Takstnedsættelser, den samme højtærede Minister har nu erklæret her, at han føler sig generet over, at de maanedlige Opgørelser viser Regnskabet, som det er. Det generer ham, at der stadig skrives i Bladene om det enorme Underskud paa Banerne, og han agter i Fremtiden at camouflere dette ved i de maanedlige Offentliggørelser at vise, at Banerne giver Overskud, naar der ingen Forrentning kræves.

Vi vil nu formentlig fremtidig faa Lejlighed til at se, hvorledes Venstrepressen, som i 1925 og 1926 brugte de nye, rigtige Regnskabsmeddelelser til at fortælle, hvilket Underskud den socialdemokratiske Regering havde bragt Statsbanerne, vil opbygge sine Læsere med, hvorledes Venstreregeringen nu atter har bragt Overskud til Veje trods Takstnedsættelserne.

Som en anden Udvej til at komme bort fra Forrentningen har den højtærede Trafikminister meddelt, at han agter at overveje at nedskrive Banernes Anlægskapital med 80—100 Mill. Kr.; det vil altsaa sige at overføre de tilsvarende Renter, 4—5 Mill. Kr., fra Banernes Regnskab til Statens almindelige Renteudgift.

Jeg maa maaske erindre om, at vi i 1925 i Forenklingsskommisjonen foreslog og fik gennemført en Nedskrivning af Banernes Anlægskapital fra 538,7 Mill. Kr. til 409,8 Mill. Kr., altsaa med 129 Mill. Kr., og at der dernæst ogsaa fradrog ca. 43 Mill. Kr., svarende til Anlægskapitalen for Baner, som man ikke mente kunde forrente sig, fordi de ikke var anlagt med dette for Øje, de saakaldte Kulturbaner. Disse 43 Mill. Kr., som forrentes paa Finanslovens